

Lépünk oda ahhoz, aki szenved

„Békesség nektek! Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket.”
(Jn 20,21)

Jézus halála után a tanítványok féltek, ezért bezárkóztak egy házba.

Egy este megjelent nekik Jézus. A testén látszottak a szenvedése nyomai. Így üdvözölte őket: „Békesség nektek!” Erre a tanítványokat öröm töltötte el.

Később azt a feladatot bízta rájuk, hogy vigyék el a világra az Evangélium újdonságát. Végül rájuk fújt, és azt mondta: „Vegyétek a Szentlelket!”

(ld. Jn 20,19-23)

Az iskolai szünetben az udvaron fociztunk.

Egyik barátomat annyira durván megrúgták, hogy nem tudta folytatni a játékot.

Bár szívesen játszottam volna tovább, inkább vele maradtam, és elkísértem az iskola-orvoshoz.
(Lukács az Egyesült Állomokból)

www.fokolare.hu